

Sygn. akt II K 1212/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lutego 2018 r.

Sąd Rejonowy w Wołominie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący – SSR Florian Szcześnik

Protokolant – Ewelina Zaremba

przy udziale Prokuratora -----

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 lutego 2018 r.

sprawy **T. B.**, syna Z. i T..

ur. w dniu (...) w O.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 04 grudnia 2017 roku ok. godz. 00:10 w miejscowości S., gminy R., powiatu (...), województwa (...), prowadził w ruchu lądowym po drodze publicznej pojazd mechaniczny tj. samochód osobowy marki B. (...) o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości, co potwierdziły przeprowadzone urządzeniem A. I. badania z wynikami: I badanie - 1,44 mg/l, II badanie - 1,42 mg/l alkoholu etylowego w wydychanym powietrzu, przy czym czynu tego dopuścił się będąc wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem o sygn. akt III K 633/14 Sądu Rejonowego dla (...), III Wydział Karny,

tj. o czyn z art. 178a § 4 k.k.

orzeka:

I. oskarżonego T. B. w ramach zarzuconego mu czynu uznaje za winnego tego, że około godziny 0:10 w dniu 4 grudnia 2017 r. w miejscowości S., w powiecie (...), w województwie (...), prowadził w ruchu lądowym po drodze publicznej pojazd mechaniczny tj. samochód osobowy marki B. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości, co potwierdziły przeprowadzone urządzeniem A. I. badania z wynikami: I badanie - 1,44 mg/l, II badanie - 1,42 mg/l alkoholu etylowego w wydychanym powietrzu, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sądu Rejonowego dla (...) w W.z dnia 27 stycznia 2015 roku w sprawie o sygn. akt III K 633/14, i za to na podstawie art. 178a § 4 k.k. skazuje go i wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 42 § 3 k.k. orzeka dożywotnio wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych;

III. na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych;

IV. na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego wobec oskarżonego zakazu prowadzenia pojazdów zalicza okres zatrzymania jego prawa jazdy od dnia 4 grudnia 2017 r. do dnia 21 lutego 2018 r.;

V. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalania oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 21 lutego 2018 roku

Na wstępie zauważyć należy, iż wobec wyraźnego wskazania we wniosku obrońcy oskarżonego T. B. zakresu w jakim kwestionuje wyrok, jak również ze względu na treść aktualnie obowiązującego przepisu art. 423 § 1a k.p.k., Sąd ograniczył zakres niniejszego uzasadnienia do wyjaśnienia rozstrzygnięcia o karze i innych konsekwencjach prawnych czynu.

Niniejszym wyrokiem T. B. został uznany za winnego tego, że około godziny 0:10 w dniu 4 grudnia 2017 r. w miejscowości S., w powiecie (...), w województwie (...), prowadził w ruchu lądowym po drodze publicznej pojazd mechaniczny tj. samochód osobowy marki B. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości, co potwierdziły przeprowadzone urządzeniem A. I. badania z wynikami: I badanie - 1,44 mg/l, II badanie - 1,42 mg/l alkoholu etylowego w wydychanym powietrzu, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sądu Rejonowego dla (...) w W. z dnia 27 stycznia 2015 roku w sprawie o sygn. akt III K 633/14.

Dla przypisania odpowiedzialności karnej za występki stypizowany w art. 178 a § 4 k.k. niezbędne jest ustalenie, że sprawca, będąc uprzednio prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, ponownie prowadził pojazd mechaniczny w ruchu lądowym w stanie nietrzeźwości. Zgodnie natomiast z art. 115 § 16 pkt 2 k.k. stan nietrzeźwości zachodzi wówczas gdy zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. W przedmiotowej sprawie nie ulega żadnej wątpliwości, że oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał wszystkie znamiona, zarówno przedmiotowe jak i podmiotowe, przypisanego mu czynu z art. 178 a § 4 k.k.

Sąd wymierzył oskarżonemu karę 1 roku pozbawienia wolności jako najbardziej adekwatną do stopnia zawinienia sprawcy, jak i stopnia społecznej szkodliwości popełnionego czynu, który w niniejszej sprawie jawi się jako wysoki. Zdaniem Sądu jedynie kara pozbawienia wolności w orzeczonym wymiarze powstrzyma oskarżonego od popełnienia kolejnych przestępstw w przyszłości, nadto osiągnie ona swoje cele w zakresie społecznego oddziaływania, poprzez stworzenie wśród obywateli świadomości nieopłacalności popełniania przestępstw przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji oraz nieuchronności grożącej za ich popełnienie kary.

Wymierzając oskarżonemu T. B. karę za przypisane mu przestępstwo, Sąd wziął pod uwagę wszelkie okoliczności ujawnione w sprawie oraz miał na uwadze dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 k.k.

Jako okoliczności łagodzące Sąd uwzględnił, iż oskarżony podjął pracę zarobkową, opiekuje się schorowaną babką, która jest w podeszłym wieku, a przede wszystkim, że przyznał się do popełnienia zarzuconego mu czynu i na żadnym etapie postępowania nie kwestionował swojej odpowiedzialności. Na korzyść oskarżonego przemawiała również jego aktualna postawa wskazująca na to, że zrozumiał swój problem związany z nadużywaniem alkoholu i dobrowolnie poddał się stosownej terapii dla osób uzależnionych. Rozstrzygając nad wymiarem kary Sąd na korzyść uwzględnił również okoliczność, że oskarżony dopuścił się przypisanego mu czynu wprawdzie na drodze często uczęszczanej, jednak około północy i przy średnim natężeniu ruchu.

Za okoliczność obciążającą Sąd uznał wysoki stopień społecznej szkodliwości przypisanego T. B. czynu przejawiający się w postaci zamiaru, w jakim oskarżony działał oraz w rodzaju naruszonych przez niego dóbr, a także reguł ostrożności. Wyjaśnienia oskarżonego jednoznacznie wskazują, że przypisanego mu czynu dopuścił się on działając w zamiarze bezpośrednim. Doskonale wiedział bowiem, że prowadząc pojazd znajdował się w stanie nietrzeźwości, jak również miał pełną świadomość konsekwencji prawnych swojego postępowania. Na niekorzyść oskarżonego przemawia również fakt, że przestępstwa dopuścił się bez żadnego uzasadnionego powodu. Jak sam wyjaśnił po odzyskaniu prawa jazdy, które zostało mu odebrane w związku z prawomocnym skazaniem za przestępstwo z art. 178a

§ 1 k.k., napił się w euforii alkoholu i wsiadł za kierownicę. Ponadto czynu tego dopuścił się po upływie niespełna 3 lat od wydania wobec niego wyroku skazującego za występki z art. 178a § 1 k.k., którym Sąd Rejonowy dla (...)w W. w sprawie o sygn. akt III K 633/14 wymierzył mu karę 10 miesięcy ograniczenia wolności. Okoliczność ta potwierdza lekceważący stosunek oskarżonego wobec przestrzegania norm prawnych. Wymierzając T. B. karę Sąd miał również na względzie bardzo wysokie stężenie alkoholu w jego organizmie, które w znaczny sposób (prawie 6-krotnie) przekraczało dopuszczalną prawem granicę.

W przekonaniu Sądu omówione powyżej okoliczności obciążające oskarżonego powodują, że wymierzonej kary 1 roku pozbawienia wolności nie sposób uznać za surową. Zauważyć bowiem należy, że za czyn z art. 178a § 4 k.k. grozi kara do 5 lat pozbawienia wolności.

Zgodnie z treścią art. 69 § 4 k.k. ustawodawca - co do zasady - wyłączył możliwość warunkowego zawieszenia wykonania kar pozbawienia wolności orzeczonych wobec sprawców występków z art. 178a § 4 k.p.k., ograniczając możliwość zastosowania tejże instytucji tylko do szczególnie uzasadnionych wypadków. Sąd doszedł do przekonania, iż w niniejszej sprawie nie zachodzi żaden szczególnie uzasadniony wypadek, który pozwalałby na warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej wobec oskarżonego kary 1 roku pozbawienia wolności. Dotychczasowy sposób życia oskarżonego i jego stosunek do obowiązującego prawa zdecydowanie nie pozwala przyjąć wobec niego pozytywnej prognozy kryminologicznej. Wskazane wyżej okoliczności obciążające prowadzą do przyjęcia wręcz przeciwnych wniosków, iż jedynie bezwzględna kara pozbawienia wolności oraz przeprowadzenie w toku jej wykonywania gruntownych oddziaływań o charakterze wychowawczym i resocjalizacyjnym, jest w stanie wzbudzić w oskarżonym poczucie odpowiedzialności oraz wolę przestrzegania porządku prawnego, a tym samym powstrzyma go od popełnienia kolejnego przestępstwa.

Zgodnie z art. 42 § 3 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego obligatoryjny środek karny w postaci dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, na poczet którego na podstawie art. 63 § 4 k.k. zaliczył okres zatrzymania jego prawa jazdy od dnia 4 grudnia 2017 r. do dnia 21 lutego 2018 r. Sąd orzekł także na podstawie art. 43a § 2 k.k. obligatoryjne świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w minimalnej wysokości 10.000 (dziesięciu tysięcy) złotych.

Sąd odstąpił od obciążania oskarżonego opłatą oraz pozostałymi kosztami sądowymi, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa. Analiza sytuacji majątkowej i osobistej oskarżonego, który nie posiada majątku i osiąga miesięczny dochód rzędu 800 złotych, skłoniła Sąd do stwierdzenia, że nie będzie on w stanie ponieść tych kosztów bez istotnego uszczerbku dla własnego utrzymania. Dlatego też, Sąd uznał za zasadne zastosowanie art. 624 § 1 k.p.k. i zwolnił oskarżonego w całości od ponoszenia kosztów sądowych.

Z uwagi na powyższe, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.